

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE NOBELPRIJS

Een psychologische thriller in bedrijven
en een epiloog

door

Paul Jacobs

Naar zijn roman 'Een ijskoud gerecht' (uitgeverij Houtekiet-Antwerpen)

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3248

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE NOBELPRIJS* op te voeren moet de naam van auteur *PAUL JACOBS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/043
ISBN- 978- 90-385-13232

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Paul Jacobs
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren – Fig.)

THOMAS BREENS
 CHARLES HOFSTEDER
 PALOMA, Hofsteders dienstmeisje
 CATHERINE, Hofsteders vrouw
 ANNA SCHURMAN, Hofsteders uitgeefster
 BAS GOVAERTS, acteur
 MARIJKE VAN LOOY, vrouw van Anna
 MARCEL DE SUTTER, journalist

figuratie:

MEISJE 1
 MEISJE 2
 JONGEN
 CEREMONIEMEESTER
 KONING
 NOBELPRIJSWINNAAR 1
 NOBELPRIJSWINNAAR 2
 NOBELPRIJSWINNAAR 3
 HOFDIGNITARIS
 JOURNALIST 1
 JOURNALIST 2
 FOTOGRAAF
 VROUW IN DE ZAAL
 MAN IN DE ZAAL

DECOR

Het decor stelt een luxueuze, designwoonkamer voor van een appartement op de achtste verdieping aan de Promenade des Anglais, de wandeldijk van Nice. Op het niveau van het podium zien we in de achtergrond een groot, zonnig balkon dat uitkijkt op de blauwe lucht en de Middellandse Zee. Rechts achteraan is een zijdeur naar de rest van de woning, links vooraan de deur naar de hal waarlangs iedereen de flat binnenkomt en verlaat. Links achteraan beneden is de wc. Er gaat rechts een trap naar een mezzanine met boekenkasten en een deur naar het (onzichtbare) bureau van Charles Hofsteder, de heer des huizes. Beneden staat o.m. een sofa, twee afzonderlijke fauteuils en een flatscreen televisie. Er is een vast telefoontoestel. De eerste rij stoelen in de zaal moet vrij gehouden worden, met bordjes 'VOORBEHOUDEN'. De twee middelste stoelen moeten bijzonder zijn. Een troon misschien?

EERSTE BEDRIJF

(Thomas Breens loopt aarzelend en zoekend door de zaal naar voren. Hij zoekt het nummer van het flatgebouw waar hij moet zijn. Hij draagt een kleine, sportieve rugzak en nonchalante kleren, een zomerjasje, een lichte broek, docksides of loopschoenen. Een exemplaar van een krant is zichtbaar. Hij is ongeveer 35. Hij is verzorgd gekleed maar niet per se volgens de laatste mode. Hij heeft een bril. Vooraan bij het podium kijkt hij omhoog, naar de achtste verdieping waar hij verwacht wordt. Hij haalt een brief op duur briefpapier uit een omslag en leest hem voor de zoveelste keer. We horen de stem van Hofsteder, een keurige, accentloze maar zeker niet Hollandse, mooie bariton.)

STEM HOFSTEDER : ‘Waarde Thomas, mijn vrouw en ik vonden het leuk in je boekenwinkel bij het Conscienceplein. Die eerste druk van Walschap staat nu keurig in mijn kast. We waren al bijna terug in het zuiden toen Catherine één van haar briljante ideeën had: waarom vragen we Thomas niet om onze dichtgegroeide bibliotheek wat uit te wieden? We wonen hier onderhand in een boekenkast. Wat denk je? Een weekje aan de Côte d'Azur in vriendelijk gezelschap? Zon, zee, verse oesters op de Promenade des Anglais? In Antwerpen is het op dit ogenblik waarschijnlijk toch al katten en honden aan het regenen. Kom maar gauw met je vrachtwagentje, dan kan je de boel meteen meenemen. Je moet me wel beloven dat je ons de hoogste prijs betaalt, anders bel ik meteen naar meneer De Slegte. Laat je eens wat horen? Hartelijke groet van een landgenoot die gevlucht is voor het slechte weer, Charles Hofsteder.’

(Thomas belt voorzichtig aan.)

(bijna zingend door de parlofoon.) ‘Kom maar boven. Achtste verdieping.’

(Thomas komt de woonkamer binnen. Paloma, het Spaanse dienstmeisje (rond de twintig, modern, sexy, maar niet met een tuttig wit schortje) neemt zijn spullen aan. Ze wil verder stofzuigen, begint zelfs, maar daar komt Hofsteder

een beetje moeizaam de trap al af.)

HOFSTEDER : Merci, Paloma.

(Hofsteder wuift Paloma met een paar vriendelijke Franse woorden naar achteren, uit het gezicht. Ze neemt de stofzuiger mee. Charles Hofsteder geeft Thomas een stevige hand. Hij is een grote, stevige, bruingebrande man van in de zeventig. Hij draagt een witte katoenen broek en een zwart T-shirt met witte letters: 'Sièu mai grande bagasso de Provènço' dat over zijn broeksriem hangt. Een leesbril aan een kettinkje. Blote voeten in espadrilles. Hij doet joyeus en overrompelend en jong, maar af en toe vertrekt zijn gezicht van de pijn en voelt hij naar zijn lenden. Hij probeert niet te hinken, maar we zien het wel.)

Thomas! Leuk! Welkom! Welkom! Heb je het makkelijk gevonden? Je hebt die ellendige pokkenrit toch niet in één keer gemaakt? Toch? Malle jongen, in plaats van onderweg even af te stappen bij moeder Brazier.

(Thomas kijkt niet-begrijpend)

In Lyon, Thomas, het beste restaurant van Lyon. De poularde de Bresse van Mère Brazier is wereldberoemd. En dat chocoladetaartje van haar! Enfin, dat maken we hier wel goed. In Nice kennen ze er ook wat van. Ga zitten, ga zitten. Catherine is er even niet, maar die heb je nog te goed. Wil je je eerst wat opfrissen? Nee, ook goed, meteen de boeken dan maar. Of je kamertje. Ach, ik klets als een kip zonder kop. Wat heb je daar in je ransel? Is dat een echte Vlaamse krant? Sta ik erin?

THOMAS : Het laatste Nieuws. De krant van gisteren. U bent alweer getipt.

HOFSTEDER : Getikt? O, getipt? *(Hij neemt de krant van Thomas over en zet zijn leesbrilletje op. Leest even in stilte)* Jajajajaja, natuurlijk. Het is de tijd van het jaar. *(Kijkt op zijn horloge)* 21 oktober, geloof ik hé, dat ze het bekend maken. Dat worden nog spannende dagen. Welwelwel, de Nobelprijs... Ze geloven dus nog altijd in mij, ginder in Vlaanderen, dat is mooi. *(Geeft de krant terug)*

THOMAS : Is er dan geen kans dat u hem krijgt?

HOFSTEDER : Nee, Thomas, er is geen kans dat ik hem krijg. Voor dit jaar gok ik op een dichter uit Nepal. Of nee, doe maar een fijne woordkunstenares uit Pakistan. Zo eentje die recent verkracht geworden is in een bus. Dat helpt altijd.

THOMAS : En waarom zou u hem niet krijgen? Het zou toch kunnen? En het is een mooi bedrag.

HOFSTEDER : Ach, Thomas, je bent een lieve jongen. En inderdaad, het is een mooi bedrag. Eén miljoen euri. Ik zou er een flatje in Parijs van kunnen kopen. Maar ga toch zitten. Wil je een glaasje whisky?

THOMAS : Ik zie dat u ook pastis heeft. Pernod. Is dat niet meer iets voor hier? Voor het zuiden?

HOFSTEDER : *(Met nadruk)* Nééneenee, de pastis, daar moet je je verre van houden. Die is voor grote gelegenheden. *(schenkt whisky in voor hun tweeën en gaat dan ook zitten)* Kijk, de Nobelprijs, ik zal het je uitleggen. Je kent Nobel? De Zweed? De uitvinder van het dynamiet? Meneer Nobel is verschrikkelijk rijk geworden met zijn uitvinding, maarrrr... een jaar voor zijn dood kreeg hij wroeging. *(onderbreekt zichzelf)* Over wanneer hebben we het nu ongeveer?

THOMAS : *(aarzelend)* Rond de eeuwwisseling? Negentienhonderd...

HOFSTEDER : ...en één. Bravo, een bank vooruit en een kus van de juffrouw. De eerste Nobelprijs werd uitgereikt in 1901. Nobel had er vijf bedacht, vijf prijzen. *(telt op zijn vingers)* Natuurkunde, scheikunde, geneeskunde, literatuur... Help me even.

THOMAS : De vrede.

HOFSTEDER : De vrede, inderdaad. En Economie, die is er pas later bijgekomen. Maar nu komt het. Nobel was een eenzaam man. Hij was nooit getrouwd, hij was een geboren pessimist. Hij had ingezien wat die militaire heertjes allemaal konden uitspoken met zijn buskruit en hij vond dat hij iets goed te maken had. Hij had een schuld tegenover de wereld, Thomas. En dus gaf hij al zijn geld aan die prijzen... let nu goed op - *(theatraal)* ‘die het afgelopen jaar hebben bijgedragen tot het grootst mogelijke wélzijn van de mensheid.’

THOMAS : Een nobel streven.

HOFSTEDER : Zeer goed, Thomas. Een geslaagde woordspeling, zij het wat voor de

hand liggend natuurlijk. Nu kun je zo iets bij wetenschappen min of meer concreet bepalen, ‘het welzijn van de mensheid’. Een pilletje tegen kanker of een spuitje tegen de gele koorts doet niemand kwaad. Bij de vrede wordt het al wat heikeler, maar goed: Moeder Theresa, pater Pire, Schweitzer, Martin Luther King, aan die jongens valt natuurlijk niemand zich een buil. Maar nu de literatuur. Mijn rayon. Bij de schrijvers, zei Nobel, gaan we dié meneer of mevrouw bekronen die het afgelopen jaar (*weer teatraal*) ‘het voortreffelijkste werk in idealistische richting heeft voortgebracht.’ Heb je het gehoord, Thomas? Het voortreffelijkste werk in idealistische richting. Dus niet het mooiste of het geilste of het spannendste of het gemeenste, maar het liefste, het braafste, het meest op-voed-kun-di-ge boek dat het grootste mogelijke welzijn heeft betekend voor de gehele mensheid. Je vraagt je af waarom pater Bosmans van de Bond zonder Naam de prijs nooit heeft gekregen. Enfin, mijn boeken zijn in ieder geval geen idealistische boeken. Mijn romans gaan over afgunst en nijd en passie en de domheid van de mensen in het algemeen en over hete, verschroeiende gore seks. Zie je? En daarom zal ik de prijs dus ook nooit krijgen. (*denkt even na*) Hoewel... Sartre heeft hem natuurlijk wél gehad en dat was nu ook niet meteen een lachebekje. Enfin, volgens mij zitten in het leescomité gewoon een paar calvinistische meneren die niet van me houden. En zolang die antediluviaanse patriarchen de pijp niet uitgaan...

(De voordeur gaat open. Een mooie, elegante vrouw komt binnen. Ze heeft een lichte zomerjurk aan, draagt een raffia boodschappentas en een zonnebril. Het is Catherine, de vrouw van Hofsteder. Ze is veel jonger dan hij, ergens in de 30. Thomas staat beleefd op. Hofsteder probeert ook vlot op te staan, maar trekt een grimas van pijn. Catherine loopt bezorgd naar hem toe en omhelst haar man, zonder acht te slaan op Thomas. In de deuropening staat nog een tweede vrouw, Anna Schurman, Hofsteders Nederlandse uitgeefster. Ze is ouder, ongeveer 40, even gesoigneerd als Catherine, maar met een mannelijk kantje (kort haar? een mannelijk mantelpak?), dat suggereert dat ze wel eens lesbisch zou kunnen zijn. Ze heeft ook boodschappen bij zich, komt ook binnen en doet de deur achter zich dicht.)

HOFSTEDER : *(weer op een top de perfecte gastheer)* Liefje, heb je al gezien wie er aangekomen is? Thomas, je kent Catherine nog van in je boekenwinkel?

CATHERINE : *(schudt Thomas de hand)* Hallo. Welkom in Nice.

HOFSTEDER : En deze voortreffelijke dame *(wijst op Anna Schurman)* is mevrouw Anna Schurman uit Amsterdam , mijn steun en toeverlaat in de literaire jungle. Zonder haar was ik een doelloos en vooral extreem lui en ongeleid projectiel.

(Anna Schurman komt dichterbij. Thomas en zij schudden handen.)

ANNA : *(met duidelijk Hollands accent)* Zeg maar Anna. Ik ben gewoon zijn uitgeefster, hoor.

HOFSTEDER : Thomas is helemaal hiernaartoe gereisd om onze bibliotheek uit te dunnen. Hij is in Antwerpen een zeer gerespecteerd zakenman. Hij beweert dat hij meer voor mijn rommel zal kunnen krijgen als ik er hier en daar mijn handtekening in zet. Zal ik dat dan maar doen? Tussen twee haken: heb ik jullie ooit verteld van die boekenbeurs in Brugge...

CATHERINE : *(onderbreekt hem)* Ja, lieverd, dat heb je al verteld.

(Catherine neemt Anna en de boodschappen met zich mee en verdwijnt ergens in de flat)

HOFSTEDER : Nee, maar Thomas kent hem nog niet. *(Hij laat zich met moeite in een zetel vallen, met een grimas van pijn)* Het was helemaal in het begin, Thomas. *(ironisch en bombastisch)* Ik was nog niet de beroemde auteur die ik nu ben, vertaald in alle talen van de wereld, jaar na jaar door Vlaanderen uitverkoren om in Stockholm de kleuren van mijn heimat te verdedigen. Ik zat op een ellendig boekenmarktje in Brugge, met een dichtbundel, een van mijn eerste...

CATHERINE : *(roept vanuit de verte, offscreen)* Liefdewaan.

HOFSTEDER : *(denkt even)* Zou het kunnen? *Liefdewaan...?* Ach, het doet er niet toe. Er was die middag geen hond opgedaagd, ik zweer het je. Geen ene Bruggeling wilde een boekje van me kopen, laat staan één met een handtekening erin. Ik ga dus weg, zo tegen sluitingstijd, met mijn ziel onder mijn arm, en ik zet in een paar bundels alvast mijn toen nog totaàl onbekende naam. *(imiteert zwierige*

handtekening) Charles Hofsteder. Nooit van gehoord. De volgende dag belt mijn uitgever-

(Thomas kijkt naar waar Anna verdwenen is)

Nee nee, een andere. Een échte man. Hij belt me op en hij zegt: ‘Ik heb nog één *Liefdewaan* van je verpatst, Charles, mét een handtekening. aan een keurige, betrouwbare Brugse meneer.’ Nou, leuk toch? Nee, Charles, want die man is teruggekomen. Hoezo? Ja, hij vroeg of hij een ander exemplaar kon krijgen. Weet je wat hij zei? Ken je West-Vlaams? *(in het West-Vlaams)* In het zijne stond iets geschreven. *(vertaalt)* In het zijne stond iets geschreven. *(lacht hartelijk om zijn eigen grap)*

(Thomas weet niet of hij mee mag lachen en grinnikt dus maar wat)

Ach ach ach. En ik raas maar door. *(Staat met moeite op)* Jicht, jongen, een reumatische aandoening. Ik wens het mijn grootste vijand niet toe. Alles doet pijn in mijn lijf. *(denkt na)* Wat moest ik jou nog vertellen...? O ja, de boeken. Kom maar mee. *(Hij gaat Thomas moeizaam voor op de trap naar de mezzanine waar al de boekenkasten staan)* Ze staan alfabetisch, per auteur. *(als een quizmaster)* Zeg eens, wie zou de allereerste kunnen zijn?

THOMAS : *(zonder te twifelen)* Bertus Aafjes.

HOFSTEDER : Heel goed. En de laatste?

THOMAS : *(denkt na)* Iemand met een Z natuurlijk.

HOFSTEDER : Ja...

THOMAS : Stefan Zweig?

HOFSTEDER : Bravo. Zweig. De man die in Mexico zelfmoord heeft gepleegd. Met zijn vrouw erbij. Net zoals Koestler trouwens. En Von Kleist, met die arme Henriette Vogel, aan het meer, aan de Wannsee. *(declameert)* *Wahnsinn am Wannsee*. Wat is dat toch met die schrijvers die niet verder willen leven? Zo'n mooi beroep... Enfin, je pakt er maar uit wat je hebben wil. Ik heb ze allemaal tot mij genomen en ik ga er geen enkele een tweede keer lezen. Daarvoor is het leven echt te kort.

(Thomas neemt op goed geluk Madame Bovary van Flaubert uit het rek)

HOFSTEDER : Behalve die dan misschien. Nee, jongen, zet *Madame Bovary* maar gauw weer terug. Die blijft hier tot het einde der tijden. Flaubert is een voorbeeld voor elke serieuze schrijver. Hij heeft gezegd: 'Moge ik liever creperen als een hond dan mij maar één seconde te haasten met een zin die nog niet klaar is.' En dan schreef hij met veel moeite die 500 woorden per week en daarna veegde hij ze allemaal weer uit. *(Zonder overgang)* Zeg, tussen haken, ken jij eigenlijk Bas Govaerts?

THOMAS : Bas Govaerts? De acteur?

HOFSTEDER : Ja, de beroemde toneelspeler. Die komt ook.

THOMAS : Naar hier?

HOFSTEDER : Hiernaartoe. Uit het verre Vlaanderen. Jullie hadden best samen kunnen reizen. *(kijkt op zijn horloge)* Hij kan hier ieder moment arriveren. Zijn vliegtuig is geland om halfvijf. En als hij er is, Thomas, moet jij iets voor me doen.

(Hofsteder kijkt voorzichtig om zich heen en laat Thomas binnen in zijn -voor het publiek onzichtbare- werkkamer. Hij laat de deur wel open. We horen Hofsteder praten, we zien hem in de deuropening zelfs gesticuleren, maar we verstaan niet wat hij zegt. Intussen zijn Catherine en Anna beneden terug in de kamer gekomen.)

CATHERINE : *(kijkt naar boven)* Gaat het een beetje lukken, Charles?

HOFSTEDER : *(vanuit zijn bureau)* Ja hoor.

CATHERINE : Dus jij weet wat er van jou verwacht wordt, Anna? Je weet nog wie je bent?

ANNA : *(speelt met plezier haar rol)* Ja, natuurlijk. Ik ben Doeschka, de assistente van Jean-Claude Chabord.

CATHERINE : *(speelt mee)* Jean-Claude Chabord? Toch niet de beroemde Franse filmregisseur? *(speelt met een fictieve microfoon een journaliste die een interview afneemt)* Hoe kom jij als volbloed Amsterdamse bij Chabord terecht,

Doeschka?

ANNA : O, maar ik heb wel vaker met hem samengewerkt. Ik was zijn persoonlijke assistente bij *Les Fleurs du Mal* en bij *Rien na va plus*. We hebben samen nog aan het scenario geschreven van... (*valt uit haar rol en giechelt*) Hoe heette die laatste film ook weer?

CATHERINE : *La Demoiselle d'honneur*.

ANNA : Jajaja. *La Demoiselle*...Ik hoop maar dat Bas niet naar die titels vraagt.

CATHERINE : Bas Govaerts zal best andere dingen aan zijn hoofd hebben, dat geef ik je op een blaadje. (*terug als reporter*) Zeg, en nu heeft Jean-Claude Chabord jou dus belast met de casting van zijn nieuwste productie? Wat een geweldige eer, Doeschka! En hoe mag die nieuwe prachtfilm dan wel heten?

ANNA : *La Nudité*.

CATHERINE : (*nog altijd op dat gespeeld enthousiaste toontje*) *La Nudité*? Dat is toch 'De Naaktheid' zeg? Hoe interessant. Is het waar dat Charlotte Rampling de hoofdrol zal in spelen in *La Nudité*? Ja? Dat is geweldig nieuws. En aan wie heeft Chabord voor de mannelijke hoofdrol gedacht?

ANNA : Hij dacht meteen aan Bas Govaerts. De Vlaamse Robert de Niro, heeft hij hem genoemd. Maar Bas moet eerst wel slagen in zijn screentest natuurlijk.

HOFSTEDER : (*van boven aan de reling*) Uiteraard zal onze vriend in zijn screentest slagen. Zo'n begaafd artiest. Zo'n natuurtalent. En nu hij geen druppel alcohol meer drinkt, gaat hij schitteren als een diamant. Zetten jullie de meubels wel een beetje aan de kant, jongens? Basje kan hier ieder ogenblik zijn. (*gaat zijn bureau binnen en komt terug met een kleine handcamera*)

(*Catherine en Anna maken plaats vrij en zetten de stoelen en fauteuils op een rij, zodat de illusie van een theaterzaaltje ontstaat.*)

(*geeft de camera aan Thomas*) Zo, Thomas, en jij bent vandaag onze cameraman. De assistent van de assistente zagezegd. Hier op duwen is filmen, hier op duwen is stoppen. Inzoomen doe je zo. De klank loopt automatisch mee. En ga nu de meisjes maar helpen. En denk erom:... (*doet teken van 'drinken'*). Dan gaat hij zijn bureau binnen en verdwijnt)

(Thomas komt de trap af en kijkt een beetje verlegen naar de mooie Catherine die samen met Anna een paar fauteuils versleept. Hij kijkt door de zoeker van de camera, als om haar te filmen.)

CATHERINE : *(merkt het en poseert flirterig voor hem à la Betty Boop, tekenfilm-sexy.)* Heeft Charles je alles uitgelegd?

THOMAS : Ik geloof het wel.

CATHERINE : Heeft hij je niet in een ondraaglijke gewetensnood gebracht?

THOMAS : *(aarzelt)* Ik moest zeggen: ik vind het wel een tikje...

ANNA : *(onderbreekt hem)* Kom nou zeg, Thomas... Die klootzak van een Govaerts heeft het wel mooi over zichzelf afgeroepen, hoor. Ik was erbij, op de première, vergeet dat niet. Je had hem moeten zien. En jij moet toch alleen maar filmen? Meer wordt er niet van je verlangd.

(Er wordt gebeld)

CATHERINE : *(kijkt op haar horloge)* Dat zal hem zijn.

(Catherine stuift met Anna de kamer uit. Ze giechelen als pubermeisjes. Catherine komt nog even terug.)

Doe je best, cameraman. *(Geeft hem een speelse kus op zijn mond)* Action!
And cut!

(Thomas is nog licht verbouwereerd wanneer hij de deur open doet. Bas Govaerts staat bedremmeld voor de ingang. Hij is groot en dik en heeft een slordige stoppelbaard. Hij is veel te warm gekleed voor de Côte d'Azur. Hij heeft een fles champagne bij zich met een strik er rond.)

BAS : Goedemiddag. Ik ben Bas. Ik heb een afspraak met Charles Hofsteder en Doeschka Te Meyer.

THOMAS : Ja, komt u binnen. U wordt verwacht. Meneer Hofsteder is nog even bezig, maar hij heeft gevraagd dat ik u alvast zou verwelkomen. Mevrouw Te Meyer

komt zo meteen.

(Bas kijkt onzeker om zich heen in het appartement. Hij ziet hoe vreemd de meubels opgesteld staan en wacht tot Thomas iets zegt.)

Maar ga toch zitten.

(Bas kiest één fauteuil van het rijtje uit. Hij heeft nog altijd zijn fles vast.)

O ja, ik ben Thomas. Ik ben de cameraman.

BAS : *(knikt aarzelend. Hij komt overeind en geeft de fles aan Thomas)* Een cadeautje. Een aardigheidje. *(Hij wiebelt met zijn benen.)* Mag ik even... Zou ik even van het toilet mogen gebruik maken?

THOMAS : Ja, natuurlijk.

(Thomas weet alleen niet waar het toilet is. Hij kijkt vertwijfeld naar boven, zonder dat Bas het merkt. Hofsteder wijst van aan de reling naar een deur in de hoek. Thomas wijst Bas de deur van de wc en Bas haast zich ernaartoe. Charles maakt weer dwingend het drankgebaar en verdwijnt uit het zicht, maar blijft stiekem luisteren en kijken. Thomas zet de fles pastis, de ijsemmer en één glas klaar. We horen de spoelbak die doorspoelt.)

BAS : *(komt weer tevoorschijn. Hij is nog altijd erg zenuwachtig. Hij trekt zijn broek over zijn buik. Hij kijkt rond)* Is dit al voor de test? Zou mevrouw Te Meyer zo gauw al willen beginnen?

THOMAS : Ja, Doeschka heeft maar weinig tijd. Ze reist vanavond met Chabord door naar Parijs. Ze hebben een afspraak met Gerard Depardieu.

BAS : O... Doet die ook mee dan?

THOMAS : Ja. Gerard is ook geïnteresseerd in de rol. Wilt u iets drinken?

BAS : Nee nee nee, dank je, ik ben helemaal... Dank je wel. *(dan, na enige twijfel)* Is dat pastis?

(Thomas toont hem de fles pastis)

(voert korte gewetensstrijd) Nee, toch maar niet. *(bekijkt de fles)* Alhoewel... Eentje...In geval van nood...

(Thomas schenkt pastis in en wil er wat water bijgieten, maar Bas neemt hem de karaf af en voegt maar een klein beetje water toe. Hij slokt zijn glas meteen leeg, duidelijk om zich moed in te drinken)

En wat eh... Waaruit bestaat de test zoal? Ik bedoel, eh... Men had me niet gevraagd om iets voor te bereiden, dus...

THOMAS : U weet dat Jean-Claude sterk gelooft in de improvisatiekracht van zijn acteurs?

BAS : *(knikt begrijpend)* Ja, dat hoorde ik. Van Charles.

THOMAS : O, u kent meneer Hofsteder goed? Ja, dat is waar, u bent vrienden, heb ik begrepen?

BAS : Nou... Vrienden... We hebben samengewerkt. Ik heb in een van zijn stukken gespeeld. In Gent.

THOMAS : *(korte, geladen pauze, fronsend)* Was dat het stuk waarin...?

BAS : *(op zijn hoede)* Waarin wàt? Hoe bedoel je?

THOMAS : Nou, met de première waar u...

BAS : *(een toontje lager, berustend bijna, zucht diep)* O, dat heb je dus ook al gehoord. Ik begrijp eigenlijk niet waarom Charles zoveel moeite voor mij doet. Eigenlijk had ik gedacht dat hij mij haatte.

THOMAS : Ik had niet die indruk.

BAS : Godverdomme, ja, het was een stommiteit, oké. Ik had te veel gedronken en ik heb er voor geboet. Maar nu heb ik die filmrol écht wel nodig, Thomas. Ik zit volledig aan de grond. Sinds ... sinds die avond wil geen enkele theaterdirecteur nog met me werken. Nee, het gaat niet zo best met me. *(schenkt zich nog een glas pastis in.)*

(Thomas wil hem water bijschenken, maar dat hoeft niet van Bas. Hij drinkt weer gretig. Dan komt Charles zo vlot mogelijk de trap af. Hij strekt zijn armen uit naar Bas. Die verbergt zijn glas achter zijn rug. Hofsteder geeft Bas

een stevige beren-hug. Bas laat zich wat aarzelend omhelzen, het glas nog altijd onhandig in zijn hand)

HOFSTEDER : Bas! Ouwe reus! Wat zie je er geweldig uit. Je bent vermagerd, zou dat kunnen? En al meteen aan de borrel, zie ik. Dat is vroeg. Heb je een beetje een leuke reis gehad?

BAS : *(zet verlegen zijn glas weer neer)* Zeker, zeker. Dank je wel.

HOFSTEDER : Geweldig dat je wilde komen. Ik heb Jean-Claude veel over je verteld.

BAS : O...?

HOFSTEDER : Ja ja ja. Een groot talent, heb ik gezegd. Een groot, onderschat talent. De ideale man voor je film.

BAS : Dat is erg lief van je, Charles.

HOFSTEDER : Nee nee nee, ik heb hem duidelijk gezegd: Vlaanderen is rijk aan schilders én aan acteurs. Rubens, Breughel, Ensor. Schoenaerts , Declair, jij... Vlaamse reuzen. Imposante natuurtalenten. Dat wéten ze allemaal niet in Frankrijk.

(Anna komt de kamer binnen, met Catherine bij haar)

ANNA : Wat weten ze niet in Frankrijk, Charles?

HOFSTEDER : Hoe goed wij zijn, meisje, hoe goed wij in Vlaanderen allemaal zijn. Bas, dit is Doeschka Te Meyer, de vrouw die jou wereldberoemd gaat maken. En dit is mijn aanbiddelijke echtgenote Catherine. Catherine, je kent Bas nog?

(Er worden handen geschud. Anna zet een stoel van de eettafel voor het rijtje fauteuils, als een zitplaats van een verdachte voor een rij onderzoekers. Charles gaat alvast op zijn gemak in een van de fauteuils zitten, als wacht hij op een spannende film. Catherine gaat naast hem zitten. Ze grijpt zijn hand, ze kijken naar elkaar, hij breed glimlachend, zij aarzelend. Anna leidt Bas naar de ene stoel en blijft bij hem staan)

ANNA : Kom, laten we maar geen tijd verliezen. Jean-Claude kan er vanmiddag zelf niet bij zijn, maar we maken een paar opnamen en die kan hij dan later op zijn

gemakje bekijken.

BAS : (*gehoorzaamt, maar grijpt nog eerst even naar zijn glas en drinkt de pastis in één teug uit*) Meneer Chabord weet toch dat Frans niet mijn eerste taal is? Ik kan me behelpen natuurlijk, maar in Vlaanderen is het niet echt zo dat...

ANNA : (*onderbreekt hem*) Nee nee nee, maak je maar geen zorgen, dat heeft geen enkel belang. Jean-Claude zoekt vooral naar uitstraling bij zijn acteurs, naar charisma. En *La Nudité* wordt ook niet een van zijn typische praatfilms, er is veel stil spel. (*komt ter zake*) Goed. Ik heb je gemaïld waarover het verhaal gaat. Een man van middelbare leeftijd, jouw leeftijd ongeveer... (*bekijkt hem aandachtig*) Ongeveer... wordt verliefd op een oudere vrouw, Mary. Dat wordt Charlotte dan, als het allemaal loopt zoals het moet.

BAS : (*om te laten zien dat hij goed heeft opgelet*) Charlotte Rampling.

ANNA : Ja. Maar Mary heeft de liefde afgezworen. Zij is teleurgesteld in de mannen en ze wil nooit meer iets met hen te maken hebben. Ze wil nooit meer iets doen dat haar kwetsbaar maakt. (*denkt na*) Nee, eigenlijk is het nog erger, eigenlijk is ze een mannenhàatster geworden. Ze is uit op wraak.

(*Bas knikt begrijpend*)

Jij echter laat niet af. Voor jou is Mary de vrouw van je leven, je laatste grote kans. Je wil alles doen om haar te krijgen, om opnieuw een vrouw van haar te maken, een vrouw van vlees en bloed. Is dat zo'n beetje duidelijk?

BAS : Sorry, mag ik nog eerst even naar de wc? Kwestie van helemaal op mijn gemak te zijn. (*loopt gehaast naar de wc*)

HOFSTEDER : (*klapt traag in zijn handen*) Dat heb je goed gezegd, Bas. 'Op mijn gemak'.

ANNA : (*stil, tegen Charles*) Dat wordt een fluitje van een cent, Charles. Er is niks aan. Een kind kan de was doen. *A babe lost in the woods*.

HOFSTEDER : Ik ben alleen maar bang dat hij niet genoeg op heeft. Heb je hem wel genoeg van ons drankje gevoerd, Thomas?

THOMAS : (*wijst tussen zijn vingers een flink niveau aan*) Met nauwelijks water erbij.

HOFSTEDER : Mmm... Vooruit dan. Op hoop van zegen. Ssst. Daar komt hij al weer.